

Underbilag.

Politimesteren
i Tønder og Løgumkloster.

Den 19. December 1932.

Paa et Møde 10. ds. i Odense vedtog Bestyrelsen for Foreningen af Politimestre i Danmark at søge opnaaet en Anerkendelse af, at Politimestrenes Pensionsanciennet skal forhøjes med et vist Aaremaal af tidligere Tjeneste som Fuldmægtig ved juridiske Embedskontorer.

Som det vil være det ærede Samraad bekendt, var de ved Retsplejelovens (og Lønningsloven af 12. September 1919) Ikrafttræden den 1. Oktober 1919 ny udnævnte Politimestre paa ganske enkelte Undtagelser nær mere end 40 Aar gamle, og endvidere kom det langt overvejende Antal af disse fra Stillinger (Herredsfuld­mægtig, Byfogedfuldmægtig, Amtsfuld­mægtig), der, skønt værende Statstjeneste og med Løn fra Statskassen (gennem Kontorgodtgørelserne), var af privatretlig Natur og derfor ikke gav Pensionsanciennet.

Dette Forhold er fortsat med de siden 1919 skete Nyudnævnelser til Politimesterembeder, der stadigt for største Delen er blevet besat med Dommerfuldmægtige og Politifuldmægtige, altsaa med Folk fra ikke pensionsberettigede Stillinger, og de udnævnte har — paa een Undtagelse nær — alle været over 40 Aar gamle, de fleste endda betydeligt ældre, idet der i de senere Aar synes at være en Tendens til mere og mere at foretrække ældre Ansøgere til disse Embeder.

Af det udviklede følger, at en Politimester, ganske uanset, at han i Regelen vil have tilbragt sit hele Liv siden Embedseksamen i Statens Tjeneste, kun ganske undtagelsesvis, selv om han forbliver i sit Embede (eller er gaaet over i Dommerembede), lige til han falder for Aldersgrænsen, vil kunne opnaa fuld Pensionsanciennet (før 30, nu efter Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931: 28 Aar).

Man var formentlig opmærksom paa dette Forhold allerede ved Forarbejderne til Tjenestemandsløven af 1919, og saa vidt erindres, var der allerede den Gang Tale om, at der skulde gælde særlige Regler for Pensionsanciennet for de Tjenestemænd (formentlig navnlig Dommere, Politimestre og Universitetsprofessorer), der normalt ansættes saa sent i pensionsgivende Stilling, at fuld Pensionsanciennet ikke kan opnaas inden det fyldte 70de Aar.

Dette fik dog ikke direkte Udtryk i Loven, men man har hidtil slaaet sig til Ro med, at Bestemmelsen i Tjenestemandsløven af 1919 § 55, Stk. 7, og den tilsvarende Bestemmelse i Tjenestemandsløven af 1926 ydede Politimestrene tilstrækkeligt Værn mod en efter vor Formening ubillig Pensionsberegning, hvorved bemærkes, at Bestemmelsen i § 49, Stk. 3, i Tjenestemandsløven af 1931 formentlig i sin nuværende Form beror paa en Inkurie, der vil blive rettet.

Ved en for nylig sket Afskedigelse af en Politimester paa Grund af opnaaet Aldersgrænse (Storehedinge) har det imidlertid vist sig, at han trods derom indgivet Ansøgning ikke har kunnet opnaa Finansministeriets Støtte til at faa tillagt saa mange af sine forudgaaende Fuldmægtigaar, at han kunde opnaa fuld Pension. Denne Tjenestemand, der i fulde 35 Aar (siden 1897) uafbrudt som Byfogedfuldmægtig, Birkefuldmægtig og Politimester har staaet i Statens Tjeneste, ind-